

Ogólne zasady konstrukcji pracy magisterskiej

1. Praca magisterska jest twórczą i oryginalną formą pracy studenta studiów drugiego stopnia i musi spełniać efekty uczenia się przewidziane w programie studiów, w tym w zakresie przedmiotu „Seminarium magisterskie”. Praca dodatkowo powinna posiadać walory poznawcze.
2. Praca powinna spełniać wymogi formalne stawiane pracy naukowej. Musi zatem posiadać:
  - a) stronę tytułową, zawierającą nazwę Instytutu Historii, imię i nazwisko autora, numer albumu studenta, tytuł pracy, tytuł bądź stopień naukowy oraz imię i nazwisko promotora;
  - b) spis treści (po stronie tytułowej stanowiąc jednocześnie pierwszą stronę numerowaną);
  - c) treść wstępu (z omówieniem celów pracy, wyjaśnieniem tematu, problemów związanych z ewentualnymi ograniczeniami, opisem konstrukcji pracy, omówieniem literatury);
  - d) treść zasadniczą, na którą składają się rozdziały (wraz z podrozdziałami, o ile występują);
  - e) zakończenie (podsumowanie pracy i odpowiedzi na postawione we wstępie pytania);
  - f) bibliografię umieszczoną po zakończeniu z uwzględnieniem podziału na: źródła (niepublikowane, publikowane), opracowania, materiały audiowizualne i strony internetowe;
  - g) spisy map, wykresów i ilustracji.
3. Praca powinna być opatrzona aparatem naukowym, na który składają się poprawnie sporządzone przypisy (z numeracją ciągłą w całej pracy, u dołu strony). Dopuszcza się stosowanie systemu harwardzkiego [APA] (poprzez wskazanie kolejno: autora, roku wydania i strony) lub systemu numerycznego oraz systemu klasycznego.
4. Praca powinna być wydrukowana dwustronnie przy wykorzystaniu edytorów tekstów, które umożliwią przeniesienie treści pracy do systemu antyplagiatowego, czcionką 12 pkt, o odstępie między wierszami stanowiącym 1,5 pkt. co składać się powinno na ok. 1 800 znaków na stronie. Poza stroną tytułową, wszystkie strony powinny być ponumerowane.
5. W pracy magisterskiej student powinien wykazać się znajomością zasad konstrukcji pisania pracy naukowej, a w szczególności umiejętnościami związanymi z postawieniem tez i hipotez, polemiką z tezami i hipotezami autorów innych prac, stawianiem pytań badawczych, posługiwaniem się właściwymi technikami gromadzenia i opracowania materiału badawczego, oryginalnym formułowaniem myśli, konsekwencją w technicznej konstrukcji pracy. Szczególnej ocenie poddawana

jest również stroną naukową (badawczą) poruszanej tematyki pracy. Treść pracy powinna być zgodna z założonymi w pracy celami i być prawidłowa pod względem struktury. Praca stanowi oryginalne przedstawienie poruszanego tematu badawczego przez studenta.

6. Student zobowiązany jest przeprowadzić kwerendę w stopniu umożliwiającym mu opracowanie tematu. Kwerenda biblioteczna i źródłowa powinna być szersza niż w pracy licencjackiej. Literatura powinna zawierać najważniejsze prace w języku polskim.
7. Zaleca się wykorzystywać materiały obcojęzyczne, w tym źródła bezpośrednio i pośrednio.
8. Student wybiera i formułuje, przy pomocy promotora, temat pracy. Temat może stanowić indywidualne odzwierciedlenie zainteresowań studenta i powinien być tak sformułowany, by student mógł się wykazać samodzielnością w jej napisaniu z wykorzystaniem specjalistycznej terminologii.
9. Zaleca się, by w pracy magisterskiej wykorzystano przynajmniej 30 publikacji (artykułów naukowych i/lub książek), a objętość pracy nie powinna być mniejsza, niż 60 stron. W wyjątkowych przypadkach decyzję w tym zakresie podejmuje promotor.
10. Student powinien wykazać się umiejętnością poprawnego stosowania i wykonania przypisów, w tym przypisów rozbudowanych oraz zapisów bibliograficznych.
11. Student powinien umieć wyciągnąć racjonalne, rozbudowane i oparte na trafnej argumentacji wnioski z napisanej przez siebie pracy.